

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

De Epiphania Domini: Ex R. D. Friderico Nausæo Antist. Viennensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

Festum S. Andree instituitur Florentie.

interneconis periculo erepta, ingentes Deo gratias agere, antistitis sanctitatem virtutemque laudare, manus in cælum tollere, vota nuncupare. omnibus modis apud summum Pont. Eugenium instare, vt Andree, in Diuorum numerum relictæ caelestes honores decernat. Eugenius tamen antè satis superque, insignem viri sanctitatem tunc pertam haberet, rumoribus tamen nouis perturbatus, nihil vltra differendum ratus, exitiis patris sancti viri virtutibus egregia oratione explicatis libens Florentinis annuit, & in cœlitum numerum collocatum, pia voce inuocauit.

DE EPIPHANIA DOMINI: EX R. Friderico Nauisio Antist. Viennensi.

6. Ianuarij.

QVANTA sit solennitas huius diei vel primis festi, in ipsius quo appellatur nomine patefcit. Siquidem eius nomen est Epiphania Domini, id est, Apparitio Domini nostri saluatoris; vnde & hic appellari cepit, haud quàm ab vna apparitione tantum, sed trina. Quandoquidem vt à maioribus nostris, qui nos præcesserunt accepimus, hodie tres aguntur Domini apparitiones, vna quidè die, sed non vno tantum tēpore, & quibus mūdo huic, Christus Dei Maximi filius idemq; vnic⁹ noster apud illū mediator apparuit verusq; Deus innotuit, & quidè valdè mirabiliter. Hodie namq; paruulus Rex noster, paucis à natiuitate, vtpotè 13. diebus transactis, stella declarate, primitijs gentium apparuit, tribus quippè Magis, iisdemq; Regibus. Qui ab Oriente venientes Bethlehem, procidentes adorauerunt eū, & aperuerunt thesauris, iuxta Prophetæ oraculum, ei munera obrulerunt, Aurum Thus & Myrrham. Non vti casu, sed in magno mysterio, & testimonio fidei

Triplex Christi Apparitio

1. Apparitio Tertullian⁹ lib. adu. Iudæos. Theophylactus in Mattheum 2. S. Leo ser. 1. de Epiphonia. & latius C. Baro. Tom. 1. Ann.

Pfal. 71.
Esaiz 60.Perfecta fi-
des in Ma-
gis.Lucæ 13.
Matth. 27.
Marci 15

Pfal. 101.

hæc & talia munera offerunt. Quid enim aliud si-
gnificabant, q̄ Christum esse verè sapientem regē
ipso auro, quod regem decet. Deum aut̄ notabant
Thure, quod in Dei sacrificiū olim ponebatur, &
nunc eodē ille veneratur. Myrrha hominē argue-
bant; qua quidē homines condiuntur mortui; quū
& Christi puerulus moriturus esset pro salute ho-
minum. Rectè igitur tres illi Magi, ijdemq; reges
procidentes adorarunt eum, & munera offeretes,
ipsum Deū esse & hominē, eundemq; Regem cō-
fessi sunt. Sed quis illos hodie non pectore obstu-
pescens appelleret? Vndè vobis hoc, o viri Alienige-
næ? Vndè vobis tanta fides, quantā non inueniā in
Israel? Latro in cruce dicens; Domine cūm veneris
in regnū tuum, memento mei: Christum Regem,
Centurio illum Dei filiū & hominē simul cogno-
uit, ingens post mortē illius; Verè Dei filius erat i-
ste. Nec quidē aded mirū, quoniā tunc antea Chri-
stus miracula multa fecerat, à multis prædicatus,
à multis adoratus fuerat. Vos verò Magi alienige-
næ, de longinquo venientes, nullo adhuc edocti
miraculo prociditis & adoratis, munera offertis,
quibus illum planè regē, Deum, & hominē confi-
temini. Quid igitur o Magi, quid facitis? Lactentē
puerū adoratis in tugirio, in præsepio positū, in
vilibus pannis? Si Deū adoratis, ergo illius, secun-
dum Prophetā, sedes in cælo. Quid eum vos qua-
ratis in vili stabulo, in matris gremio? Quid aurū
offertis? ergo rex est ille puerulus? Et vbi aula re-
gia, vbi thronus, vbi curia regalis, & aulicorū fre-
quentia? Nunquid aula est stabulum, Thronus præ-
sepe, Curia frequentia Ioseph & Maria? Quæ utiq;
nō diademate fuerat coronata, nec in aureo lecto
recumbens, quæ vix vnā habuit, non ad ornamen-
tum corporis, sed ad tegumentū nuditatis tunicā;

qualé habere potuit carpentarij vxor peregré
 stituta. O mira, ô stupenda fides. Nonné timédum
 erat, ne scandalizarentur viri isti, & illufos se cre
 derent, cum tanta indigna viderent? Quandoquidē
 de à Regia ciuitate, vbi regem quærendum conie
 ctabantur, ad Bethlehem villam paruulā dirigun
 tur. Ingridiuntur stabulum, non castrū excellens
 inueniunt paruulū inuolutū pannis, non vel fer
 cis vel aureis vestibus; tantum tamen abest vt illū
 fordeat stabulū, vt pannis offendantur, vt scanda
 lizentur lactentis infantia, vt etiā procidentes pu
 erulum venerentur muneribus vt verum Regem
 adorantq; vt verum Deum. Nonne insipientes ho
 die facti sunt viri sapientes, vt adorent paruulum
 despiciabilē, tam sua ætate, quā paupertate fuerit.
 Vtiq; facti sunt insipientes mundo, vt fierent sap
 entes Deo, quos prædocuit spiritus, quod prædica
 uit deindē Apostolus; Qui vult sapiens esse, in qua
 ens, stultus fiat, vt fiat sapiens. Quandoquidē mus
 dus in sapientia sua Deū cognoscere non poterat.
 Placuit .n. Deo per stultitiā saluos facere creden
 tes. Quis autē hodie, talem esse paruulū docuit mu
 gos? Haud dubiè, qui illos adduxit, ipse & instr
 xit, & q. per stellā foris admonuit, ipse in occulto
 cordis edocuit. Sanè quia illi Regem cælestem, quæ
 terrenum quærebant, etsi nihil regale videbant in
 eo, tamen solius stellæ testimonio contēti, gaude
 bāt oculi eorū contemptibilē puerum adspicere
 quia spiritus in cordibus eorū terribilem eū mi
 strabat. Vnde procidentes adorauerūt eū; Vidētes
 hominem agnoscunt Deū. O vera fides, eadem quæ
 mirabilis. Atq; vtinā ea omnibus sit fides, & Deo
 aliquorū fidē adaugeat, quā vtiq; augebit, vbi cum
 magis ab Oriente nō modò stellā sequētes, sed &
 solem iustitiæ requirentes, ad Bethlehem .i. in cor
 nostras

1. Cor. 13.

nostrū deuotione syncera uenerimus, ibiq; coram Iesu D.N. pccidentes obtulerimus; Aurum, i. eius nomine abiecerimus huius mundi substantiā, contenti quibus tegimur & nutrimur; 2. Thus, q̄ offerimus, ubi orationes ex corde, quasi incensū redolens in conspectu Dei deuotē effuderimus; 3. Myrrham, quando carnis uitia per abstinentiā mortificauerimus. Quicumq; .n. sunt Christi, inqt̄ Apost. carnem suā cum uitijs & cōcupiscentijs crucifixerunt. Hęc .n. nostra oblatio, hodie designata est in mysterio per Magos. Hodie quoq; quū iā triginta annos, qui ad Iordanem baptizandus aduenit, sed testimonio Dei Patris innotuit, cū de eodē D. N. Iesu Christo ad omnes dicere audit⁹ fuit, Hic est filius meus dilectus, in quo mihi benē cōplacui, ipsum audite.

1. Timoth. 6.

Psal. 140.

Galat. 3.

Secunda apparitio.

Psal. 101.

Matth. 3.

Texta Apparitio. Iohan. 1.

Hodie pariter cū discipulis suis ad nuptias uocatus, deficiente uino, admirabili signo suę potētię aquas in uinum mutauit in Chana Galilee.

VITA B. ERMENOLDI, PRIMI ABBATIS Monasterij S. Georgij in Brunfeningen. ex ea qua iussu VV Aldrici 16. Abbatis eiusdē Monasterij scripta est. Obijt autem uir sanctus, Anno à partu Virginie

B. ERMENOLDVS in Sueuia claris natalibus ortus, cū parentes præter expectationem diuinitus sibi filium concessum uiderent, fuit ab iisdem, in Hirsaugiensi monasterio, diuino obsequio mancipatus. Cū autem & indole præclara, & magno ingenio præditus esset, non minores in uirtutum omnium exercitatione, q̄ in artium maximarum disciplinis progressus fecit;

6. Ianuarij. Patria & genus eius.